

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

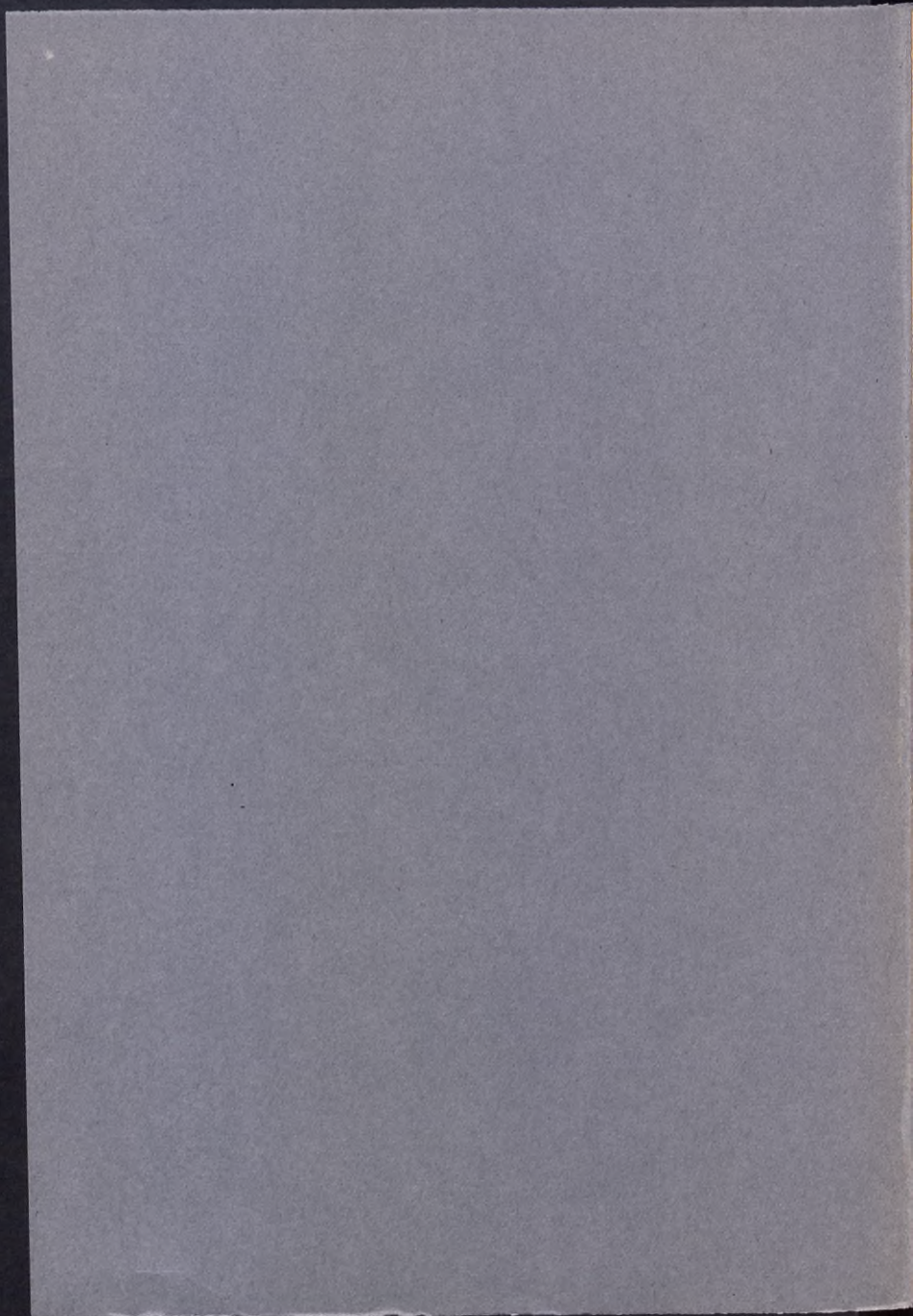
UPPSALA
UNIVERSITET

(P) till.
15.

[Lidholm, A]

Göteborgs och Sveriges allm.
muntraationsång. 1886.

(No.) Litt.
No.

Göteborgs och Sveriges

Allmänna Muntrationssång

för

Sommaren 1886.

En glad och treflig skämtsång
för både gammal och ung

af A. L-m. = [Lidholm, Alfred]

Sjunges på en allmänt känd och treflig melodi.

Pris: 10 öre.

Eftertryck förbjudes.

GÖTEBORG.

Alma Psilanders Tryckeri, 1886

* 20. 41 / 29

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

CHICAGO, ILL.

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

MELODI: hvad gör det i alla fall om hundra år.

I förlidet år jag skref en klagovisa
Ganska jemmerlig hon var dock i sitt slag
Ty tiden kunde man då inte gerna prisa
Och lika tråkig är den än i denna dag.
Men fast den tråkig är, jag fäller ej en tår
Och hoppas bättre tider inom hundra år.

I år, så skrikes det, dock alldeles förbannadt
Ifrån lägsta koja upp till högsta tron,
Och inte får man höra ett enda tecken annat
Än endast sorg och klagan uti hvarje ton
Och skrek det gjorde ock ju sjelf hans Majestät,
Men tror ni att han fick ett öre mer för det?

Ja, hvarje menniska är visst nu uti knipa
Ifrån Ystad ända upp till Göteborg
De arma stackars barnen utaf hunger lipa
Och *den rike mannen* har fått annan sorg.
Han gerna skrika må, så mycke han förmår,
Ty hvad gör det i alla fall om hundra år.

Ty rike Landtpatronen, han är så mörk i hågen
Och i hvarje stund han klagar rent befängdt
För det att han inte fick nå'n tull på rågen

Uppå sista riksdä'n som han hade tänkt
Var lugn du bondpatron, aftorka sorgens tår
Ty Törngren kommer ju till riksdä'n nästa år.

Ty då får ni smaka uppå andra bullar
Bättre tider blir då säkert uti allt
Då kanhända, att ni sedan kan få tullar
Uppå råg och hvete, olja sill och salt
Sen kan ni hafva råd att taga er en tår
Samt uti glädje sedan sjunga: rullan går.

Nu så har jag skrifvit om lite utaf hvarje,
Ej roligt dikta visor i sådan tid som nu,
Ty hvart man sig nu vänder öfver hela Sverige
Man endast röner klagan, bekymmer, sorg och gny
Men söka vill jag dock, om möjligt vara glad
Och endast sjunga om vår gamla goda stad.

Cirkus Schuman hafver gifvit oss på båten
Och deri tyckte jag han gjorde ganska rätt.
När han drog härifrån, då såg jag ändock ståten
Och derpå blef jag riktigt, fullkommeligen mätt
Men när han reste han, då sjöng jag: rullan går
Och önska honom åter inom hundra år.

Hissingsbönderne, de stackars arma nöten
De få nu inte plats på stadens stora torg.
De gå nu liksom Katten omkring heta gröten
Och bjuda ut sin vara i staden Göteborg.
Men var du bara lugn, ty snart du skåda får
Något som du inte sett på hundra år.

Ty på stora torget kommer snart att stråla
Ett drifhus utaf glas till allmänhetens gagn
Der får hissingsbonden sedan stå och pråla
Och köra in med gumman, sig sjelf, med häst och vagn
Och sälja mjölk och smör, samt ägg och fåralår
S'en kan allesammans sjunga: rullan går.

Och skraddaren han klagar äfven rent förbannadt,
Att hans flesta kunder än stå qvar på räst
Och den arme syndarn, han kan ju inte annat,
När di slita ut hans byxor, rock och väst.
Men det ju varit bruk i många herrans år
Att sprättens byxor jemt i skraddarns konto står.

Skomakaren han klagar ock på sina kunder
Och påstår, di är skrala alla i gemén.
Hur han gnor och fäktar, så går han likväl under
Och ganska få utaf dem stå på säkra ben
När sorgen är som störst, då tar han sig en tår
Och genast blir han glad och sjunger: rullan går.

Och stadens bagare, de klaga jemt och ständigt
Att allting är för billigt både mjöl och ve'n
Ty nu kan en fattig stackare behändigt
Få sig lite mjöl, och sjelf kan baka se'n
Tråkigt är det visst, jag mycke väl förstår
Men hvad gör det i alla fall om hundra år.

Att bagaren nu fått stor konkurens på halsen
Sådan förr i tiden inte gerna fans,
Ty förr så dansa han var afton bagarvalsen

Men nu dansas knappt en simpel "kalfva dans"
Men bättre tider få vi inom kort jag spår.
Sjung därför bagarvalsén eller rullan går!

Och segelsömmaren har äfven fog att klaga
Och klagar gör han ock hvar stund och hvar minut,
Ty de lära finas som knappt har fått laga
Uppå hela året en enda segelklut
Må segeln gå i kras, blott endast skutan står
Kan segelsömmarn också sjunga: rullan går.

Och stadens alla köpmän uti korus klaga,
Att handeln den är skral på alla sätt och vis
Och de sina kunder bakom ljuset draga,
När de sälja varan under inköpspris
Ty detta är dock lögn, som var och en förstår
Men om de ljuger, hvad gör det om hundra år.

Men billigaste af dem det står aldrig slinte,
Är dock Kalle Jonson med säkerhet ändå,
Ty det mästa får man nästan der för inte
Och sedan uppå köpet vankas nål och trå.
Och därför tycker jag med säkerhet som så,
Att tag mig "knäcken," är dock Kalle bäst ändå.

Krögaren han klagar så, att han kan spricka
Ty af bränvins handeln blir han inte fet
Men jag har dock sport att han lär ha en bricka
Med någonting derunder, som inte alla inté vet
Men för hvarje dag dit rinner mången tår,
Och det blir alltid något uppå hundra år.

Flåaren han klagar ock på bistra tider,
Ty honom har ju äfven stor olycka händt
Ja, den arme karlen hvad hans hjerta svider
Aldrig mer i månan får han tolf prosent,
Men kom uti hans klor i Adams drägt du står
Sen kan du lefva lätt, och sjunga: rullan går.

Och stadens hyresvärdar höras äfven klaga
Att stora lägenheter ofta tomma stå;
Vore det ej bättre att i hyra taga
Möjligtvis en krona mindre eller två,
Men förr än de ett dugg utaf på hyran slår,
Förr få rummen tomma stå i hundra år.

Hyresgästerne de hör man klaga äfven
Och tycka hvarje månad hastigt gör sin rond;
Men hafva de då inte penningar i näfven,
Då få de helt beskedligt tiga hålla mund.
Och sedan vräkningsdom och han på gatan står,
Då kan han hafva fog att sjunga: rullan går.

Spårvagnshästarne de synas äfven klaga
Uppå dålig skötsel samt på klen ranson,
Det kan inte nekas, att de ha magra dagar,
Men de ha i stället alla god motion.
När de ha kämpat ut och frihetstimman slår
Om de blott kunde, sjunga säkert rullan går.

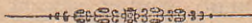
Spårvagnskuskarne de äfven bittert klagar
Utaf samma orsak som arme hästarne
Ty äfven dessa mennskor ha ju ock haft magar

Men hvar de hafva sutit det kan ingen se,
Ty arton timmars tjenst om dagen år från år
De bör också kunna sjunga: rullan går.

Stadens barnmorskor höras äfven klaga,
Men detta tycker jag är både synd och skam
Då blott i sjelfva staden majorna och haga
De närma fyra tusen på året skaffat fram
Om de raska bli och alla lefva får
Kan det bli många kilar uppå hundra år.

Men hvad som jag tror mest gör dem sorg i sinne
Och som grämer dem allt intill denna dag,
Ty om beställningar tillräckligt ej är inne
Kan de inte gerna göra på förlag,
Men gör då liksom jag emedan verket står
Sjung den gamla vackra visan: rullan går.

Nu får jag afsked taga ehuru hjertat svider
Ty vackra böner äro ej långa som ni vet,
Jag kommer nog tillbaka fast kanske sent omsider,
Men det blir lika roligt sa den som stod och grät,
Men om jag kolar af, och lägges uppå bår,
Då hoppas jag vi alla sjunga: rullan går.

1001851388

